

Tvende smukke

Selskabs = Sange,

Den Første.

Skaberen skued den nyestabte
Klode, &c.

Den Anden.

Brødre! drif den Piges Hæd.

Trykt hos P. Horreboms Enke i store Tjollstræde
No. 204.

Den Første.

Bers I

Skaberen skued den nysskabte Klode,
Ufødte Menneskers Siebne han saae,
Dg for paa diffes Umildhed at bode
Mild bed han Druer opoofe derpaa
Men end han et Mørke blant Tingene sandt,
Bliv Piger, saa bed han og Mørket forsvandt.

2.

Vinens Belgierning vi glade velsigne,
Derfor en Sang vi den ofrede nyd,
Men hvad er Druernes Nectar at ligne
Brødre mod Pigers fortryllende Kys,
Hvad Lampernes Skin er mod Solens Ild
Er Perler i Glasset mod Pigerens Smil.

3.

Hver af os derfor til Søsternes Ere,
Fylde de vinkende Glas til sin Rand.
Den som ei elsker kan Tingen vel lære
Den som er ugift kan vel blive Mand,
Den Sandhed dog stedse uhykkelig staaer
Enhver har sin Donau har havt eller faaer.

4.

Du som i Hymens lykkelige Kiæder,
Bed en Venindes fortroelige Barm
Nyder en Forsmag paa Himmels Glæder
Glemmer al Sorg i den Yndiges Arm,
Skient glad paa din Lykke tag Glasset og priis
Den Engel som skabte dig dit Paradis.

5.

5.

Du som med Haabet ved Siden fremiser
Glad til din Elskovs dig vinkende Maal,
Trods for hver Hindring imedens hun smiler
Blander med Kys hver besværligheds
Skaal

Lyksalige Broder den Sang være din
Hver Broder sin Donau sig vælg som min.

6.

De som i trostløse Sukke tilbeder,
Negtes hver Glimt af sødtsmilende Haab
Spottet af Skiebnen ulykkelig græder,
Spottet af Echo gientager dit Raab,
Vent Glæder med Tiden og denne Sang nyd,
Din Broders og alles forenede Fryd.

7.

Høit lyde Glassenes klingrende Toner,
Høit lyde Benners forenede Røst,
Smigrende Piger og kjerlige Koner
Blive os alle til Held og til Trøst,
Til Ere for Elskov alt Levendes Maal
I Koner, I Piger, I Skionne Jer's Skaal.

Den

Den Anden.

Mel. Er mit Kammer reent og net.

Vers 1.

Bredre! drik den Piges Held
Som Pokalen slyder,
Glasset vendt, det er en Gield
Vi vor Selskab slyder,
Benner var vi, da vi kom,
Vennskabs Skaal gaar rundt herom,
Det er een af Pligterne,
Vi vor Selskab slyder.

2.

Held for Noah, som har lagt
Grund til vores Glæde,
Derfor faaer han Klubbens Agt,
Og det første Sæde,
Vi vil da i Druens Blod,
Drikke ham en Skaal saa god,
Det er een af Pligterne
Vi vor Noah slyder.

3. Hvor

3.

Hvorfor skulle Klubber os
Blive til Banere,
Ha! hvor Dadler bydes Trods,
Ikke sandt min Kiære?
Denne Skaal for Enighed,
Som kun Fryd til Formaal veed,
Det er een af Pligterne,
Vi hinanden slyder.

4.

Lad kun andre sidde tryk
Med lidt Al i Flasken,
Gior Riis til Næstens Ring
Under Sandheds Masken,
Farvelige Gæster kan
Og spolere ærlig Mand;
Men det er ei Pligterne,
Vi hinanden slyder.

5.

Gior vi intet andet Vel!
Vi dog ei bagtaler,
Dræber ei vor Næstes Siel
Med hans Livs Moraler,
Had fordømme vi til Baal,
Heller drikke Næstens Skaal,
Ja endog for Skumlere
Denne Pligt vi slyder.

6. Til

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
20
30
40
50
60
70
80

6.

Sil et Tegn paa Trofskabs Vandt,
Denne Skaal forkynder,
At vor Selskab mener sandt,
Dg vor Næste ynder,
Nu et Glas paa rolig Nat:
Enighed vor Selskabs Skat!
Ingen glemme Pligterne,
Vi vor Selskab skylder.

118 2